

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 737

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 octombrie 2002

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 182 din 20 iunie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385 ¹ alin. 2 din Codul de procedură penală.....	1-3	377.	
Decizia nr. 197 din 27 iunie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România.....	3-4	691.	7-15
Decizia nr. 226 din 10 septembrie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 333 din Codul de procedură penală.....	5-7		16
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		— Ordin al ministrului agriculturii, alimentației și pădurilor pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor.....	7-15
		— Ordin al ministrului turismului pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind criteriile și metodologia pentru eliberarea licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 170/2001	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 182 din 20 iunie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Lucian Stângu — judecător
Ioan Vida — judecător
Cristina Nicoară — procuror
Mihaela Senia Costinescu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rodica Fesiuc în dosarele

nr. 13/2002 și nr. 29/2002 ale Curții Supreme de Justiție — Completul de 9 judecători.

La apelul nominal lipsește autoarea excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 117C/2002 la Dosarul nr. 87C/2002, având în vedere că autoarea și obiectul excepțiilor de neconstituționalitate sunt identice.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării. În consecință, în temeiul art. 164 din Codul de procedură civilă și al art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, Curtea dispune conexarea dosarelor anterior menționate, pentru o mai bună administrare a justiției.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că prin excepția de neconstituționalitate se pun în discuție aspecte ce vizează interpretarea și aplicarea legii, iar nu chestiuni de constituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 13/2002, respectiv prin Încheierea din 11 martie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 29/2002, **Curtea Supremă de Justiție — Completul de 9 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Rodica Fesiuc în recursurile declarate împotriva încheierilor din 31 ianuarie 2002 și din 27 februarie 2002 pronunțate de Curtea Supremă de Justiție — Secția penală în Dosarul nr. 5.276/2001.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia susține că dispozițiile legale menționate sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, ale art. 21 privind accesul liber la justiție și ale art. 125 referitoare la instanțele judecătorești. Se afirmă că dispozițiile criticate îngăduiesc accesul liber la justiție și creează o discriminare negativă față de judecători, care, pe lângă faptul că sunt lipsiți de dreptul la o cale de atac, sunt împiedicați să exercite recursul împotriva unor încheieri prin care s-a respins o excepție, care, dacă ar fi fost admisă, „ar fi făcut inutilă continuarea unui proces penal în care au fost încălcate dispoziții legale“.

Instanța de judecată, exprimându-și opinia, arată că aceasta este neîntemeiată, dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală fiind în deplină concordanță cu Constituția.

În aplicarea dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare a Curții Constituționale au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate în cauză.

Președintele Camerei Deputaților arată că un proces echitabil nu implică în mod necesar existența mai multor grade de jurisdicție sau a mai multor căi de atac împotriva hotărârilor judecătorești și nici, pe cale de consecință, posibilitatea exercitării acestor căi de atac de către toate părțile din proces. Se apreciază că dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale invocate de autoarea excepției.

Guvernul arată că „încheierile sunt hotărâri intermediare celor care rezolvă fondul cauzei sau adiacente problemelor legate de esența cauzei, motiv pentru care acestea sunt supuse regulii că nu pot fi atacate decât dacă legea permite expres acest lucru. Similar apelului, și în recurs se prevede posibilitatea atacării încheierilor numai o dată cu sentința sau decizia recurată, deoarece încheierile se pronunță fie în cadrul unei judecăți în primă instanță, fie în cadrul unui apel și, prin urmare, premurg fie o sentință, fie o decizie“. Prevederile art. 385¹ alin. 2 nu sunt de natură

a încălca dispozițiile constituționale referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, întrucât prevederile acestui articol sunt aplicabile tuturor, fără a exista o diferențiere de tratament în aplicarea lor, și nu contravin nici art. 125 din Constituție, deoarece, prin însăși situarea lor în cadrul Codului de procedură penală, respectă cerința prevăzută de Constituție, în sensul căreia: „*Competența și procedura de judecată sunt stabilite prin lege.*“ Textul criticat nu aduce atingere nici principiului accesului liber la justiție, întrucât prevede posibilitatea atacării cu recurs a încheierilor, o dată cu sentința sau decizia recurată.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, care are următorul cuprins: „*Încheierile pot fi atacate cu recurs numai o dată cu sentința sau decizia recurată, cu excepția cazurilor când, potrivit legii, pot fi atacate separat cu recurs.*“

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind încălcate au următoarea redactare:

— Art. 16 alin. (1): „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*“;

— Art. 21: „(1) *Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime.*

(2) *Nici o lege nu poate îngădi exercitarea acestui drept.*“;

— Art. 125: „(1) *Justiția se realizează prin Curtea Supremă de Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.*

(2) *Este interzisă înființarea de instanțe extraordinare.*

(3) *Competența și procedura de judecată sunt stabilite de lege.*“

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată.

Curtea reține că, potrivit art. 125 și 128 din Constituție, legiuitorul este unica autoritate competentă să reglementeze căile de atac împotriva hotărârilor judecătorești în cadrul procedurii de judecată, precum și modul de exercitare a acestora. În virtutea acestei competențe legiuitorul stabilește hotărârile judecătorești împotriva cărora pot fi exercitate căile de atac și condițiile în care pot fi folosite aceste căi.

În ceea ce privește încheierile, ca specie de hotărâri judecătorești luate în cursul procesului, dar care nu soluționează fondul cauzei, acestea nu pot fi atacate, de regulă, decât o dată cu hotărârile judecătorești care soluționează fondul cauzei și care sunt, potrivit dreptului nostru procesual, sentințele și deciziile. Numai în mod

excepțional unele încheieri pot fi atacate separat cu recurs, în funcție de gravitatea problemelor pe care le soluționează, cum ar fi, de exemplu, în procesul penal, încheierile date în primă instanță, prin care se dispune luarea, revocarea, înlocuirea sau încetarea unei măsuri preventive, conform art. 141 din Codul de procedură penală. Cu excepția cazurilor expres prevăzute de lege, regula exercitării căilor de atac împotriva încheierilor numai o dată cu sentința sau decizia recurată se impune pentru asigurarea desfășurării procesului cu celeritate, într-un termen rezonabil, exigență recunoscută cu valoare de principiu atât în sistemul nostru procesual, cât și în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care consacră în art. 6 pct. 1 dreptul oricărei persoane „la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale”. Sub acest aspect, prin posibilitatea exercitării căilor de atac împotriva

hotărârilor judecătorești, prin care se soluționează fondul cauzei, este asigurat accesul liber la justiție.

În ceea ce privește susținerea autoarei excepției, potrivit căreia dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală ar contraveni principiului egalității în drepturi consacrat de art. 16 din Constituție, Curtea constată că textul criticat nu prevede nici o discriminare, acesta aplicându-se tuturor persoanelor aflate în aceeași situație.

De altfel, asupra excepției de neconstituționalitate privind dispozițiile art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală Curtea Constituțională s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 122 din 11 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 20 iunie 2002, respingând excepția ca fiind neîntemeiată. Soluția adoptată, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază, își menține valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 385¹ alin. 2 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Rodica Fesiuc în dosarele nr. 13/2002 și nr. 29/2002 ale Curții Supreme de Justiție — Completul de 9 judecători.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 iunie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 197

din 27 iunie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 136/1995, excepție ridicată de Ioan Nagomir în Dosarul nr. 5.645/2001 al Tribunalului Prahova.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 20 iunie 2002 și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 27 iunie 2002.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 5.645/2001, **Tribunalul Prahova a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Ioan Nagomir într-o acțiune în pretenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că dispozițiile art. 22 din Legea nr. 136/1995, potrivit cărora societățile de asigurări se pot subroga în drepturile asiguraților contra celor răspunzători de accidente auto săvârșite din culpă, contravin prevederilor art. 16 din Constituție, referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

Tribunalul Prahova consideră că dispozițiile art. 22 din Legea nr. 136/1995 nu sunt contrare art. 16 din Constituție, „deoarece terța persoană, aflată în culpă pentru producerea evenimentului asigurat are posibilitatea legală de a fi beneficiara unei asigurări obligatorii sau facultative de răspundere civilă, în temeiul art. 48 și respectiv 41 din Legea nr. 136/1995, transferând în acest fel riscul producerii evenimentului asigurat, asiguratorului său”.

Potrivit prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, se arată că dispozițiile art. 16 din Constituție nu sunt incidente în cauză, întrucât textul de lege criticat nu instituie un tratament preferențial pentru anumite categorii și nici nu creează discriminări între cetățeni, ci reglementează subrogația asiguratorului în drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării împotriva terțelor persoane răspunzătoare de producerea pagubei.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, excepție ridicată de Ioan Nagomir în Dosarul nr. 5.645/2001 al Tribunalului Prahova.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 iunie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 22 din Legea nr. 136/1995 privind asigurările și reasigurările în România, care au următorul conținut: „*În limitele indemnizației plătite în asigurările de bunuri și de răspundere civilă, asiguratorul este subrogat în toate drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării contra celor răspunzători de producerea pagubei.*”

Asiguratul răspunde de prejudiciile aduse asiguratorului prin acte care ar împiedica realizarea dreptului prevăzut la alineatul precedent.

Asiguratorul poate renunța, în totalitate sau în parte, la exercitarea dreptului prevăzut la alin. 1, conform contractului de asigurare, cu excepția cazului când paguba a fost produsă cu intenție.”

Art. 16 din Constituție, invocat ca fiind încălcat, prevede: „(1) *Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.*

(2) *Nimeni nu este mai presus de lege.*

(3) *Funcțiile și demnitățile publice, civile sau militare, pot fi ocupate de persoanele care au numai cetățenia română și domiciliul în țară.”*

Examinând aceste susțineri, Curtea Constituțională constată că reglementarea prin textul de lege criticat a dreptului asiguratorului de a se subroga în drepturile asiguratului sau ale beneficiarului asigurării contra celor răspunzători de producerea pagubei și când fapta este săvârșită din culpă nu contravine prevederilor constituționale invocate. Principiul egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice nu înseamnă uniformitate, așa încât, dacă la situații egale trebuie să corespundă un tratament egal, la situații diferite tratamentul juridic nu poate fi decât diferit. Rezultă că, în realitate, critica formulată cu privire la dispozițiile art. 22 din Legea nr. 136/1995 vizează soluția legislativă, ce ține de competența exclusivă a legiuitorului, iar nu o problemă de constituționalitate.

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 226

din 10 septembrie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 333
din Codul de procedură penală

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 333 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Romanovschi în Dosarul nr. 85/2002 al Judecătoriei Sinaia.

La apelul nominal se prezintă avocat Constantin Vișinescu, pentru autorul excepției, lipsind partea Dumitru Șerban Bolintineanu, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Autorul excepției, prin avocat, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Arată că dispozițiile art. 333, coroborate cu cele ale art. 2 și 6 din Codul de procedură penală, contravin prevederilor art. 21 din Constituție, referitoare la dreptul la acces liber la justiție, precum și prevederilor art. 24 din Constituție, referitoare la dreptul la apărare, deoarece lasă la aprecierea instanței, care constată că urmărirea penală nu este completă, dacă urmărirea poate fi completată de ea, fără mare întârziere, sau dacă este necesară restituirea cauzei la procuror. De asemenea, se susține că aceleași dispoziții sunt contrare și prevederilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției ca fiind neîntemeiată, întrucât dispozițiile art. 333 din Codul de procedură penală nu contravin prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 aprilie 2002, pronunțată în Dosarul nr. 85/2002, **Judecătoria Sinaia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 333 din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Mihai Romanovschi în dosarul acelei instanțe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține că dispozițiile art. 333, coroborate cu cele ale art. 2 și 6 din Codul de procedură penală, încalcă prevederile art. 21 și 24 din Constituție. Referindu-se la situația de fapt, el arată că cererea sa, întemeiată pe numeroase

argumente, de restituire a dosarului procurorului pentru completarea urmăririi penale, i-a fost respinsă de instanță, în condițiile art. 333 din Codul de procedură penală, cu motivarea că urmărirea penală poate fi efectuată de aceasta. Or, susține autorul excepției, în condițiile în care actele de urmărire penală neefectuate sunt de competența organului de urmărire penală, iar nu de competența instanței judecătorești, suntem în fața unui motiv de nulitate absolută, care impune restituirea cauzei la procuror în vederea efectuării actului de urmărire penală de organul competent. Este neconstituțional să se considere că dispozițiile art. 333 din Codul de procedură penală ar permite comasarea celor două faze ale procesului penal și transferul competenței de la organul de urmărire penală la instanța de judecată.

Judecătoria Sinaia apreciază excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată, deoarece dispozițiile art. 333 din Codul de procedură penală nu îngrădesc dreptul persoanei de a se adresa justiției și nici dreptul la apărare. Se arată că, atâta timp cât dispozițiile art. 333 din Codul de procedură penală permit instanței să evite tergiversarea procesului prin reluarea unei faze a acestuia și să asigure soluționarea cauzei într-un termen rezonabil, acestea sunt în deplină concordanță cu art. 20 din Constituție raportat la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că dispozițiile art. 333 din Codul de procedură penală sunt constituționale și consideră excepția de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În motivarea acestui punct de vedere se arată că dispozițiile legale criticate nu îngrădesc accesul liber la justiție și dreptul la apărare, întrucât, în sistemul Constituției României, justiția constituie una dintre garanțiile exercitării reale a drepturilor și libertăților cetățenești. Art. 21 din Constituție realizează o delimitare între dreptul la acțiune în justiție și obligația constituțională de ocrotire a drepturilor, libertăților și intereselor legitime, fiind subînțeles că accesul liber la justiție permite depunerea unei cereri a cărei rezolvare este de competența autorităților judecătorești. Restituirea cauzei la procuror, prin aplicarea art. 333 din Codul de procedură penală, conduce la reluarea urmăririi penale potrivit art. 270 lit. b) din Codul de procedură penală. În măsura în care dispozițiile art. 333

din Codul de procedură penală permit instanțelor să evite tergiversarea procesului penal prin reluarea unei faze a acestuia și soluționarea procesului penal într-un termen rezonabil, aceste dispoziții sunt în concordanță cu prevederile art. 21 și 24 din Constituție.

În fapt, se susține în acest punct de vedere, excepția ridicată nu privește o problemă de constituționalitate, ci una de interpretare a legii, de competența instanței de judecată, deoarece lasă la aprecierea acesteia posibilitatea completării urmăririi penale în cursul cercetării judecătorești.

Guvernul consideră, de asemenea, că excepția este neîntemeiată, deoarece restituirea dosarului procurorului în vederea completării urmăririi penale reprezintă o instituție procesuală la dispoziția instanței de judecată, în vederea lămuririi cauzei, sub toate aspectele, pe bază de probe. Legiuitorul a lăsat această chestiune la latitudinea instanței de judecată, întrucât instanța soluționează cauza și este singura în măsură să aprecieze dacă urmărirea penală nu este completă, precum și dacă completarea în cursul judecătii s-ar face cu mare întârziere. Această procedură de judecată este stabilită de legiuitor în conformitate cu prevederile art. 125 alin. (3) din Constituție. Nu se poate susține că se aduce atingere principiului accesului liber la justiție, consacrat prin art. 21 din Constituție, atunci când instanța, considerând că nu se impune completarea urmăririi penale sau că aceasta s-ar putea face în cursul judecătii fără întârziere, nu dispune restituirea la cererea inculpatului.

În ceea ce privește neconcordanța dintre textul legal criticat și prevederile art. 24 din Constituție, referitor la dreptul la apărare, se apreciază că dispozițiile art. 333 din Codul de procedură penală nu aduc atingere dreptului inculpatului de a formula cereri și de a propune probe în apărare. Totodată, atunci când se poate evita restituirea dosarului, se asigură judecarea cauzei într-un termen rezonabil, cerință impusă prin art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 333 din Codul de procedură penală „nu afectează cu nimic accesul liber la justiție și dreptul la apărare. Însuși faptul că autorul are un apărător, că are posibilitatea să ceară și să propună probe în apărare, în procesul penal, denotă convergența dintre textul de lege criticat ca neconstituțional și prevederile constituționale. Restituirea pentru completarea urmăririi penale este un atribut exclusiv al instanței, iar împotriva hotărârii de desesizare se poate face recurs de către procuror și inculpat, cale de atac ce completează, o dată în plus, dreptul la apărare. Pe de altă parte, invocarea art. 2 din Codul de procedură penală, care instituie legalitatea în procesul penal, este în totală contradicție cu susținerile autorului excepției, întrucât tocmai dispozițiile acestui text impun respectarea art. 333 din Codul de procedură penală“.

Președintele Senatului nu a transmis punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților, Guvernului și Avocatului

Poporului, susținerile autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și celor ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 333 din Codul de procedură penală, care au următorul conținut: *„În tot cursul judecătii instanța se poate desesiza și restitui dosarul procurorului, când din administrarea probelor sau din dezbateri rezultă că urmărirea penală nu este completă și că în fața instanței nu s-ar putea face completarea acesteia decât cu mare întârziere.*

Instanța este obligată să arate motivele pentru care, potrivit alineatului precedent, a dispus restituirea, indicând totodată faptele și împrejurările ce urmează a fi constatate și prin ce anume mijloace de probă.

Dispozițiile art. 332 alin. 3 și 4 se aplică în mod corespunzător.“

Aceste prevederi sunt considerate neconstituționale de autorul excepției, în raport cu dispozițiile art. 21 și 24 din Constituție, precum și în raport cu prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, prin textul de lege criticat, nu s-a adus nici o atingere dispozițiilor art. 6 pct. 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit cărora: *„Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. [...]“*

Este evident că dispozițiile legale criticate, referitoare la posibilitatea instanței de completare a urmăririi penale, nu pot fi considerate că ar leza dreptul oricărei persoane de a fi judecată în mod echitabil, în public și într-un termen rezonabil de o instanță independentă și imparțială, instituită de lege.

De asemenea, Curtea mai constată că nu poate fi primită nici critica referitoare la încălcarea accesului liber la justiție, prevăzut la art. 21 din Constituție [conform căruia: *„(1) Orice persoană se poate adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngradi exercitarea acestui drept.*“], deoarece prin prevederile legale criticate nu este îngradită exercitarea acestui drept în condițiile legii (Codul de procedură penală).

Textul de lege criticat nu contravine nici dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul la apărare. Din prevederile art. 24 din Constituție rezultă că legea fundamentală reglementează, în mod general, dreptul la apărare al oricărei persoane, precum și dreptul părților de a fi asistate de un avocat în tot cursul procesului. Totodată dreptul la apărare este garantat și prin obligația pe care o au

organele judiciare de a asigura părților deplina exercitare a procesului penal, sunt prevăzute în numeroase alte dispoziții ale legii procesuale penale, printre care cele cuprinse în art. 6, 7, 8 și 171 din Codul de procedură penală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 333 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Mihai Romanovschi în Dosarul nr. 85/2002 al Judecătorei Sinaia.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, ALIMENTAȚIEI ȘI PĂDURILOR

ORDIN

pentru aprobarea Normei sanitare veterinare privind Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor

În temeiul prevederilor art. 31 alin. 1 din Legea sanitară veterinară nr. 60/1974, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza Hotărârii Guvernului nr. 362/2002 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, cu modificările și completările ulterioare,

văzând Referatul de aprobare nr. 158.444 din 8 august 2002, întocmit de Agenția Națională Sanitară Veterinară,

ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Norma sanitară veterinară privind Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Agenția Națională Sanitară Veterinară, instituțiile centrale de profil și direcțiile sanitare veterinare județene și a municipiului București vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Agenția Națională Sanitară Veterinară va controla modul de aplicare a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice altă prevedere contrară privind Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, alimentației și pădurilor,
Ilie Sârbu

București, 20 august 2002.
Nr. 377.

NORMĂ SANITARĂ VETERINARĂ **privind Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor**

CAPITOLUL I

Prevederi generale

Art. 1. — (1) Prezenta normă sanitară veterinară stabilește măsurile pentru aplicarea la nivel național a unui sistem rapid de alertă în domeniul veterinar. Prevederile prezentei norme sanitare veterinare se aplică în domeniul producției și comercializării alimentelor de origine animală și furajelor.

(2) Prezenta normă sanitară veterinară nu se aplică:

a) produselor farmaceutice veterinare;

b) animalelor;

c) produselor contaminate radioactiv ca urmare a unui accident nuclear.

Art. 2. — Sistemul rapid de alertă în domeniul veterinar, denumit Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor, se creează în scopul:

a) prevenirii pătrunderii pe piață sau returnării de pe piață a alimentelor de origine animală care prezintă un risc major pentru sănătatea consumatorilor;

b) prevenirii pătrunderii în consumul animalelor a unor furaje care pot afecta indirect sănătatea consumatorilor;

c) informării rapide la cele trei niveluri, central, județean și local, asupra problemelor sau riscurilor cu privire la produsele alimentare de origine animală și la furajele care nu îndeplinesc cerințele impuse de siguranța alimentară, astfel încât acestea pot să constituie un factor de risc în lanțul alimentar pentru consumatori.

Art. 3. — Principalele obiective ale Sistemului rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor sunt următoarele:

a) schimbul rapid de informații între Comisia Europeană și autoritatea veterinară centrală a României, denumită în continuare *Agenția Națională Sanitară Veterinară*;

b) schimbul rapid de informații între institutele centrale sanitare veterinare și Agenția Națională Sanitară Veterinară;

c) schimbul rapid de informații între direcțiile sanitare veterinare județene și Agenția Națională Sanitară Veterinară;

d) schimbul rapid de informații între laboratoarele sanitare veterinare și direcțiile sanitare veterinare județene;

e) schimbul rapid de informații între circumscripțiile sanitare veterinare pentru controlul produselor de origine animală și direcțiile sanitare veterinare județene.

CAPITOLUL II

Structura și modul de operare a Sistemului rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor

Art. 4. — Structura Sistemului rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor se bazează pe informațiile transmise/primate la și/sau de la nivel central, județean și local de către Comisia Europeană sau alte țări terțe, Agenția Națională Sanitară Veterinară, institutele centrale veterinare, direcțiile sanitare veterinare județene, laboratoarele sanitare veterinare de stat, circumscripțiile sanitare veterinare pentru controlul produselor de origine animală.

Art. 5. — (1) Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor operează prin transmiterea de informații sub formă de notificare scrisă în formularul-tip. Transmiterea se efectuează prin fax sau e-mail în sistem automat cu circuit închis.

(2) În cazul informațiilor primare transmise/primate de circumscripțiile sanitare veterinare pentru controlul produselor de origine animală, acestea se pot notifica și telefonic.

(3) Circuitul informației pentru notificare în cadrul Sistemului rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor este prezentat în anexa nr. 5.

CAPITOLUL III

Criterii de bază ale informării și notificării

Art. 6. — (1) Criteriile de bază pentru notificarea autorității veterinare sunt cunoașterea sau suspiciunea că:

a) un aliment prezintă un risc important pentru sănătatea și protecția consumatorilor;

b) un produs furajer prezintă un risc pentru sănătatea și protecția consumatorilor, în cazul produselor obținute de la animale care au fost hrănite cu astfel de furaje.

(2) Categoriile de risc și definițiile acestora utilizate în Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor sunt cuprinse în anexa nr. 1.

Notificarea pentru Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor

Art. 7. — (1) În cazul în care autoritățile veterinare județene sau locale obțin informații care suspicionează existența unei probleme care provine din teritoriu sau din afara propriului teritoriu, acestea trebuie să parcurgă imediat următoarele etape pentru a informa Agenția Națională Sanitară Veterinară:

a) stabilirea destinației — informația va fi comunicată punctului oficial de contact prin intermediul punctului național de contact oficial, conform anexei nr. 4;

b) structura mesajului — informația va fi comunicată sub formă de notificare oficială, prin completarea și transmiterea formularului-tip, conform anexelor nr. 2 și 3;

c) conținutul mesajului — informația trebuie fie completă și, în special, va trebui să se răspundă la întrebările din formularul pentru notificare, care sunt marcate cu asterisc. Atunci când informația nu este disponibilă, acest lucru trebuie menționat.

(2) Lipsa unei informații complete nu trebuie să împiedice transmiterea unei notificări urgente.

(3) Notificările care au caracter de urgență trebuie să fie completate înainte de a fi expediate.

Utilizarea formularului pentru notificare

Art. 8. — (1) Formularele pentru notificare trebuie completate cât mai clar și cu caractere suficient de mari, astfel încât notificările să rămână lizibile, de preferință cu litere majuscule.

(2) La pct. 3 al formularului de notificare din anexa nr. 3 trebuie să fie menționate categoria și codul din Tariful vamal de import al României.

(3) La pct. 4 al formularului de notificare din anexa nr. 3 trebuie menționată denumirea produsului, după caz,

în limba latină, pentru denumirea unor animale, plante, microorganisme etc.

(4) La pct. 11 și 13 ale formularului de notificare din anexa nr. 3 se va menționa adresa completă.

(5) La pct. 14a) și/sau 14b) ale formularului de notificare din anexa nr. 3 trebuie menționată destinația finală la import/export, din care să rezulte dacă este necesar să se ia măsuri în sensul Sistemului rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor.

(6) La pct. 16 al formularului de notificare din anexa nr. 3 trebuie menționat rezultatul analizelor de laborator și, după caz, va fi atașată o copie a buletinului de analiză emis de laboratorul sanitar veterinar autorizat, din care să rezulte inițial determinarea cantitativă.

Art. 9. — Modelul formularului pentru notificare este prevăzut în anexele nr. 2A, 2B și 3.

Clasificarea notificărilor

Notificările se clasifică după cum urmează:

1. Clasificarea primară a notificărilor se face astfel:

a) notificare originală — notificarea care se transmite pe formularul-tip în Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor, cu privire la un nou caz în care produsul pune în pericol sănătatea consumatorului;

b) notificare adițională — notificarea care se transmite pe formularul-tip în Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor, cu privire la o altă notificare transmisă deja, dar care o completează pe cea inițială cu date asupra numărului de lot, locului/țării de origine sau producătorului/distribuitorului;

c) informații suplimentare — informațiile furnizate după notificare și care ar putea prezenta interes pentru autoritățile veterinare naționale.

2. Notificările de urgență se clasifică în notificare de tip alertă și notificare de tip non-alertă, după cum urmează:

a) notificarea de tip alertă este prevăzută în anexa nr. 2A și se utilizează pentru:

1. un produs necorespunzător, care poate avea consecințe imediate, importante, negative asupra sănătății sau poate provoca moartea;

2. un produs periculos care poate avea consecințe negative temporare asupra sănătății;

3. cazul în care există posibilitatea ca alimentul să fie consumat de grupuri vulnerabile de consumatori — copii, femei gravide, bătrâni;

4. cazul în care există riscul unei posibile contaminări încrucișate cu alte produse depozitate sau comercializate;

5. cazul în care a fost identificată o problemă de asigurare a calității în producere sau comercializare și care afectează siguranța alimentului;

b) notificarea de tip non-alertă este prevăzută în anexa nr. 2B și se utilizează pentru:

1. un produs care este posibil să aibă consecințe asupra sănătății consumatorului;

2. neconformități care nu constituie un risc imediat;

3. un produs sechestrat din motive sanitare veterinare;

4. rezultate de laborator care depășesc termenul de 15 zile pentru produsele de origine animală care nu rămân expuse un timp îndelungat pe piață, în funcție de tipul produsului;

5. informarea asupra evoluției unei probleme cu privire la siguranța alimentară, care ar putea prezenta interes pentru autoritățile veterinare.

CAPITOLUL IV

Măsuri de reacție pre- și postnotificare care se iau de către autoritatea veterinară

Art. 10. — Agenția Națională Sanitară Veterinară trebuie să transmită direcțiilor sanitare veterinare județene toate cazurile urgente notificate de către Comisia Europeană sau alte țări terțe și să se asigure că acestea au fost transmise la nivel local pentru a fi luate măsurile corespunzătoare.

Art. 11. — Autoritatea veterinară competentă locală, respectiv circumscripția sanitară veterinară pentru controlul produselor de origine animală, va transmite direcției sanitare veterinare județene sau a municipiului București informații asupra pericolului pentru sănătatea omului și/sau a animalelor și măsurile întreprinse la nivel local.

Art. 12. — Autoritatea veterinară competentă județeană, respectiv direcția sanitară veterinară județeană, dispune pe baza informațiilor inspecția la producător sau importator/exportator de către autoritatea veterinară competentă teritorial și efectuarea unui raport complet cu furnizarea de informații referitoare la distribuția către alți beneficiari sau distribuitori — lista beneficiarilor/distribuitorilor.

Art. 13. — Autoritatea veterinară competentă județeană, respectiv direcția sanitară veterinară județeană, dispune pe baza informațiilor raportului de inspecție și a rezultatelor de laborator extinderea prelevărilor de probe, oprirea producției, retragerea autorizației sau alte măsuri legale în vigoare, care nu au fost luate la nivel local.

Art. 14. — Autoritatea veterinară competentă județeană, respectiv direcția sanitară veterinară județeană, comunică Institutului de Igienă și Sănătate Publică Veterinară rezultatele analizelor efectuate asupra probelor recoltate și trimite, după caz, probe complementare în vederea confirmării rezultatelor.

Art. 15. — (1) Autoritatea veterinară competentă județeană, respectiv direcția sanitară veterinară județeană, notifică Agenției Naționale Sanitare Veterinare orice situație care necesită notificarea tipurilor de alertă sau non-alertă.

(2) Autoritatea sanitară veterinară județeană, respectiv direcția sanitară veterinară județeană, și autoritatea sanitară veterinară locală sunt obligate să informeze Agenția Națională Sanitară Veterinară asupra oricărei schimbări a situațiilor de urgență.

(3) Autoritatea sanitară veterinară județeană, respectiv direcția sanitară veterinară județeană, este obligată să informeze Agenția Națională Sanitară Veterinară despre toate cazurile urgente atât în timpul, cât și în afara orelor de program.

Art. 16. — Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară notifică Agenției Naționale Sanitare Veterinare orice situație în care se confirmă rezultatele de laborator.

Art. 17. — Agenția Națională Sanitară Veterinară notifică, după caz, Ministerului Sănătății și Familiei și Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor orice situație care necesită notificarea tipurilor de alertă sau non-alertă.

Art. 18. — Agenția Națională Sanitară Veterinară notifică Comisiei Europene orice situație care necesită notificarea tipurilor de alertă sau non-alertă.

Art. 19. — Agenția Națională Sanitară Veterinară înregistrează orice notificare din partea Comisiei Europene și ia măsurile necesare corespunzătoare pentru protecția sănătății publice și a sănătății animalelor în conformitate cu legislația veterinară în vigoare.

Art. 20. — (1) În toate cazurile de urgență, în funcție de gradul de risc, atunci când au fost notificate produse periculoase pentru sănătatea oamenilor și/sau a animalelor Agenția Națională Sanitară Veterinară, în conformitate cu legislația veterinară în vigoare, va lua măsuri pentru:

a) organizarea controalelor cu privire la siguranța produselor și furajelor, chiar dacă acestea au fost comercializate deja pe piață, înainte să ajungă în consum;

b) colectarea tuturor informațiilor necesare de la toate părțile implicate;

c) recoltarea de probe din produsele incriminate sau din fragmente rămase din aceste produse suspecte care fac obiectul controalelor sanitare veterinare pentru siguranța alimentelor;

d) sechestrarea produselor și atenționarea, după caz, a tuturor celor care produc, depozitează, transportă și valorifică astfel de produse;

e) informarea, după caz, în timp optim a tuturor celor care pot fi expuși riscului ca urmare a consumului sau contactului cu aceste produse;

f) interzicerea, după caz, pentru o perioadă determinată a circulației acestor produse și transmiterea instrucțiunilor precise privind procedurile de manipulare și depozitare;

g) interzicerea punerii pe piață a acestor produse și asigurarea că există indicații precise asupra pericolului pe care îl prezintă;

h) organizarea și luarea unor măsuri imediate, după caz, pentru denaturarea și distrugerea acestor produse în condiții de siguranță.

(2) Măsurile luate la nivel central, județean și local de către autoritățile veterinare competente sunt obligatorii pentru:

a) agenții care produc, procesează, depozitează, transportă și valorifică produse de origine animală și/sau furaje pe întreg lanțul de la materiile prime la produsele finite;

b) orice alte persoane fizice sau juridice, după caz, care sunt implicate în luarea măsurilor de prevenire a riscurilor apărute de la aceste produse.

Art. 21. — (1) Agenția Națională Sanitară Veterinară poate adopta acte normative sau prevederi administrative suplimentare prezentei norme sanitare veterinare pentru a se asigura implementarea în conformitate cu prevederile acesteia.

(2) Agenția Națională Sanitară Veterinară va lua măsurile administrative sau penale adecvate pentru a sancționa orice încălcare a prevederilor prezentei norme sanitare veterinare.

(3) Agenția Națională Sanitară Veterinară își rezervă dreptul de a modifica, a completa sau a abroga total sau parțial prevederile prezentei norme sanitare veterinare.

Art. 22. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezenta normă sanitară veterinară.

*ANEXA Nr. 1
la norma sanitară veterinară*

CATEGORIILE DE RISC

utilizate în Sistemul rapid de alertă în domeniul alimentelor de origine animală și furajelor

1. Microbiologic și parazitologic

Sursa contaminării are o origine microbiologică sau parazitară.

2. Chimic

Natura riscului este rezultatul unui proces chimic intrinsec, contaminare chimică directă sau acumularea unor metaboliți.

3. Modificări organoleptice

Aspectul, mirosul sau consistența produsului este modificată.

4. Etichetare

De pe etichetă lipsesc informații importante, ceea ce poate duce la un posibil risc pentru consumator.

5. Efecte adverse

Natura riscului poate avea efecte adverse severe asupra consumatorului, care ar fi putut fi prevenit dacă produsul ar fi fost corect etichetat.

6. Falsificare

Produsul a fost falsificat fie în scop fraudulos, fie accidental și prin aceasta reprezintă un risc pentru consumator.

7. Corpuri străine

Produsul conține substanțe sau particule străine care pot periclita siguranța produsului și sănătatea consumatorului.

8. Ambalaj

Ambalajul unui produs este într-o stare care presupune un risc de contaminare a produsului sau este un ambalaj confecționat din materiale nesigure.

9. Radiații

Produsul este contaminat radioactiv peste nivelurile de radioactivitate fixate pentru produsul în cauză.

10. Amenințări directe sau citate

Produsele au fost contaminate accidental sau intenționat. Notificările în acest caz sunt întocmite pentru a furniza informații corecte autorităților sanitare veterinare, astfel încât măsurile care se pot lua să fie corespunzătoare pentru a preveni, a evita și/sau a înlătura riscul probabil.

11. Altele

Natura riscului este de altă natură decât cele menționate mai sus.

FORMULARUL OFICIAL DE NOTIFICARE**INFORMATII GENERALE:**

1	TARA/AUTORITATEA/LOCUL DE NOTIFICARE	ROMANIA / ANSV / DSV
2	DATA DE NOTIFICARE	

PRODUS :

3	CATEGORIA DE PRODUS	
4*	NUME PRODUS / DENUMIRE COMERCIALA	
5a*	IDENTIFICARE LOT	
5b*	CERTIFICAT DE SALUBRITATE	
6*	DATA MINIMA DE DURABILITATE SAU DATA LIMITA DE CONSUM	
7*	DESCRIEREA PRODUSULUI	

ORIGINE :

8*	NUME PRODUCATOR	
9*	NUMAR DE AGREERE VETERINARA	
10	PERSOANE DE CONTACT	
11*	ADRESA COMPLETA	
12*	TARA DE ORIGINE	
13*	IMPORTATOR SAU DISTRIBUTOR	
14a*	DISTRIBUTIA IN TERITORIU	
14b	IMPORT/EXPORT DIN / IN (TARA)	

1) Anexa nr. 3 este reprodusă în facsimil.

INCONVENIENTE :

15*	NATURA INCONVENIENTULUI	
16a*	REZULTATELE ANALIZELOR DE LABORATOR	PARAMETRII / VALORI
16b*	DATA RECOLTARII	
16c*	LOCUL ANALIZARII	LABORATORUL SV
17*	METODE DE ANALIZA UTILIZATE	
18*	PERSOANE AFECTATE	
19	TIP DE MALADIE	

MASURI ADOPTATE :

20*	MASURI VOLUNTARE	
21*	MASURI IMPUSE	
22*	JUSTIFICAREA MASURILOR	
23	SCOP : NATIONAL / REGIONAL / LOCAL	
24	DATA INTRARII IN VIGOARE	
25	DURATA	

ALTE INFORMATII :

26*	MINISTER	
27*	PERSOANE DE CONTACT	
28	ALTE INFORMATII	
29*	RAPORT CONFIDENTIAL	
30*	DACA LA PCT. 29 - DA, DE CE	

* - puncte obligatoriu de raspuns

PUNCTELE OFICIALE DE CONTACT PENTRU NOTIFICARE

1. Autoritatea veterinară centrală din România: Agenția Națională Sanitară Veterinară din cadrul Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor

Persoane de contact:

a) director general — Agenția Națională Sanitară Veterinară

b) director — Direcția de igienă și sănătate publică

1.1. Laboratorul național de referință: Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară

Persoane de contact:

a) director — Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară

b) director adjunct — Institutul de Igienă și Sănătate Publică Veterinară

2. Autoritatea regională/județeană: direcțiile sanitare veterinare județene

Persoane de contact:

a) director

b) director tehnic

2.1. Laboratoarele sanitare veterinare județene

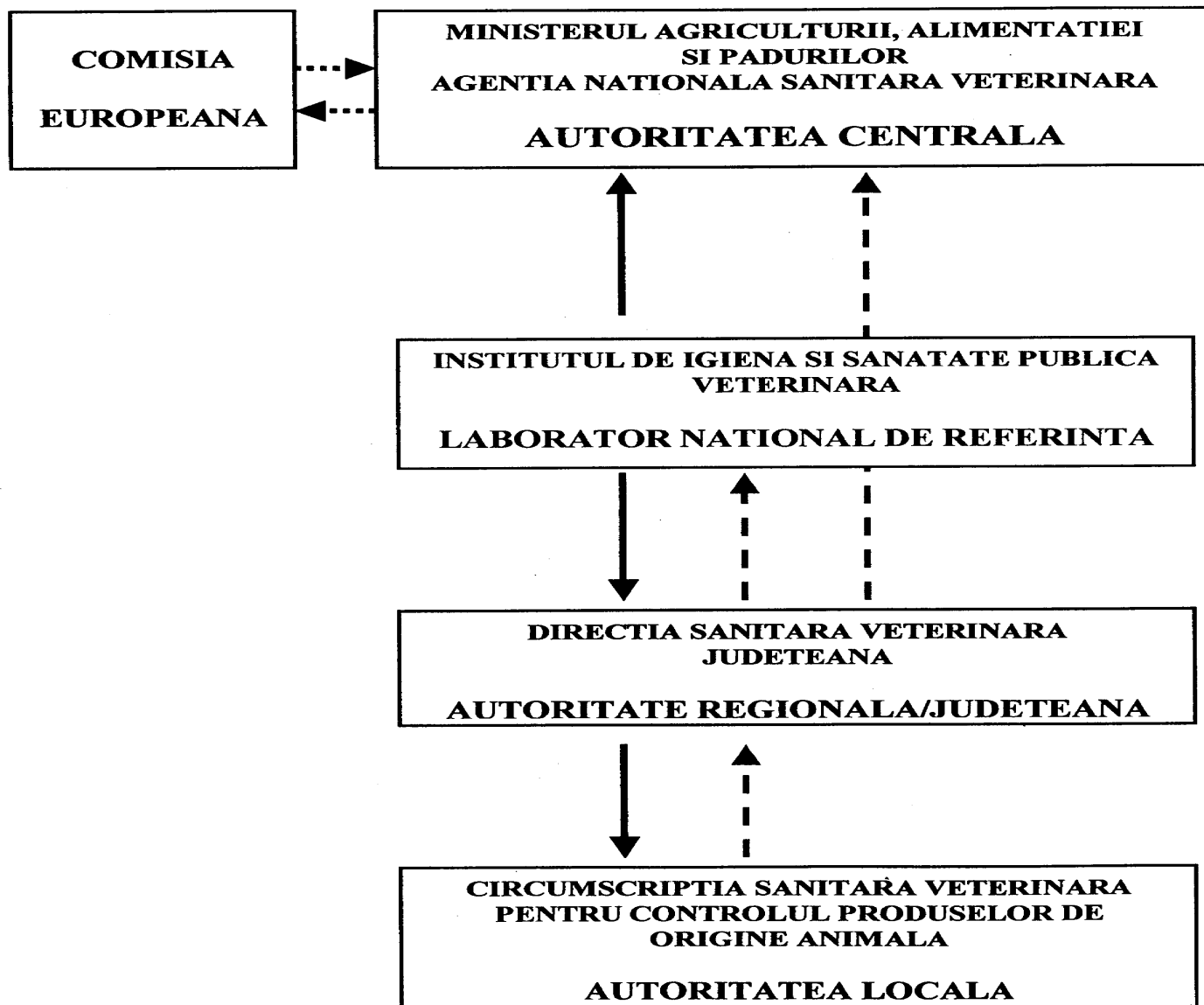
Persoane de contact:

— șef laborator de igienă și sănătate publică.

ANEXA Nr. 5*)

la norma sanitară veterinară

CIRCUITUL INFORMATIEI PENTRU NOTIFICARE IN CADRUL SISTEMULUI RAPID DE ALERTA

*) Anexa nr. 5 este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL TURISMULUI

ORDIN**pentru modificarea și completarea Normelor metodologice privind criteriile și metodologia pentru eliberarea licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 170/2001**

În temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 24/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Turismului,

în temeiul prevederilor art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 238/2001 privind condițiile de acordare a licenței și brevetului de turism, cu modificările ulterioare,

ministrul turismului emite următorul ordin:

Art. I. — Normele metodologice privind criteriile și metodologia pentru eliberarea licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 170/2001, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 225 din 3 mai 2001, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Punctul 2.2.1 din anexa nr. 2 va avea următorul cuprins:

„2.2.1. Să fie absolvent cu examen de licență al unei facultăți acreditate cu profil de turism și să facă dovada unei activități în turism de minimum 2 ani sau a absolvirii unui curs de formare managerială specific funcției, cu o durată de cel puțin 6 luni, efectuat după data de 1 ianuarie 1990, organizat de instituții autorizate.“

2. Punctul 2.2.4 din anexa nr. 2 va avea următorul cuprins:

„2.2.4. Să fie absolvent de liceu:

a) să facă dovada unei activități în turism de minimum... ani în una dintre funcțiile:

2.2.4.1. — funcții de specialitate în Ministerul Turismului sau în asociații profesionale din turism	N	4	3	4	4	1
2.2.4.2. — funcții de conducere în societăți comerciale din domeniul turismului, cu excepția sectorului administrativ	N	4	3	4	4	1
2.2.4.3. — funcții de specialitate în societăți comerciale din domeniul turismului, cu excepția sectorului administrativ	N	5	4	5	5	1
2.2.4.4. — șef agenție	N	4	3	N	N	1
2.2.4.5. — administrator hotel (șef hotel)	N	N	N	4	N	1
2.2.4.6. — șef unitate alimentație publică	N	N	N	N	4	1
2.2.4.7. — recepționar	N	N	N	6	N	1
2.2.4.8. — agent de turism	N	5	4	N	N	1
2.2.4.9. — șef recepție	N	N	N	5	N	1
2.2.4.10. — lucrător gestionar în alimentație publică (șef sală, tehnolog în alimentație, barman cu gestiune, bucătar-gestionar)	N	N	N	N	5	2
2.2.4.11. — ospătar sau barman	N	N	N	N	6	2
2.2.4.8. — cabanier	N	N	N	6	5	1
b) să fie absolvent al unui curs de formare managerială în industria hotelieră și turistică, specific funcției, efectuat după data de 1 ianuarie 1990****)	—	x	x	x	x	—

3. Alineatul 3 al punctului 1 din subsolul anexei nr. 2 se abrogă.

Art. II. — Normele metodologice privind criteriile și metodologia pentru eliberarea licențelor și brevetelor de turism, aprobate prin Ordinul ministrului turismului nr. 170/2001, cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul turismului,
Matei-Agathon Dan

București, 26 septembrie 2002.
Nr. 691.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1-12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro